KESÄSEMINAARISTA EVÄITÄ ESPANJAN AURINKORANNIKOLLE

Teksti: Sonja Karhu
Kuva: Maarit Heinonen

Olen hieroja ja energiahoitaja Espanjan Fuengirolasta. Espanjaan muutin yli 30 vuotta sitten, mutta kesät olen viettänyt lähes poikkeuksetta Suomessa. Tänä kesänä minulla oli onni päästä mukaan Suomen Spiritualistisen Seuran järjestämään kesäseminaariin.

Minulle tällaiset tapahtumat ja mahdollisuus viettää aikaa yhdessä henkisten ihmisten kanssa on aina voimaannuttava kokemus. Tunnistan itsessäni, kuinka annan monien ulkoisten paineiden kuluttaa voimavarojani, ja tällaiset tapaamiset taas nostattavat mielialaani ja antavat ”virtaa kintaisiin.”

Minusta parasta näissä tapaamisissa on uuden oppimisen ja vanhan tiedon mieleen palauttamisen lisäksi ihmiset! Tälläkin kertaa jäin positiivisesti ihmettelemään niitä valovoimaisia, sydämellisiä ihmisiä, jotka henkimaailman ystävät tielleni lähettivät!

Espanjassa spiritualistista suuntausta harjoittavat lähinnä englantilaiset omissa kehityspiireissään. Itsekin hakeuduin heidän pariinsa sen jälkeen, kun vuonna 2016 ensimmäisen kerran kävin Arthur Findlay Collegen kurssilla. Löysin sieltä henkisen kotini ja sieltä saamaani opetukseen hurahdin niin, että transsihealing -kursseja on tullut käytyä useita.

Välillä arkiset askareet ottavat elämässäni isomman tilan, mutta kesäseminaarista saamani energian voimin lähden taas intoa puhkuen ihan uudenlaiselle henkiselle matkalle. Ensinnäkin matkalle omaan itseeni ja se tarkoittaa monien asioiden uudelleenarvottamista.

Suurimpia kynnyksiä henkisen kasvuni tiellä on kova kontrollin tarpeeni koskien omaa elämääni. Sellaiset opettajieni kehotukset kuten: ”Go with a flow,” ”Just let it go,” tai ”Surrender,” ovat tähän asti kaikuneet kuuroille korville. Lienee tuttu teema monille, mutta nyt tunnen vahvasti, että on tullut aika työstää tätä puolta itsessäni.

Toinen asia, mihin kesäseminaari minua innoittaa, on henkisen piirin koollekutsuminen. Aurinkorannikolla on ollut vuosien saatossa monenlaisia henkisiä piirejä, mutta tällä hetkellä tarjonta meille suomalaisille on vähäistä. Itse olen vetänyt harvakseltaan pientä parannus- ja meditaatiopiiriä, joka on kokoontunut kodissani.

Kysyntää tällaisille tapaamisille olisi enemmän. Siitä hyvänä esimerkkinä toimivat ne lukuisat kontaktit ja tiedustelut aiheesta, jotka tuon kesäseminaariviikonlopun aikana sain. Olisiko kiinnostusta laajentaa spiritualistista ajattelua suomalaisten keskuudessa Espanjan aurinkorannikolla? Löytyisikö vapaaehtoisia sitoutumaan toiminnan pyörittämiseen? Mistä löytyisivät tilat, jossa isompikin porukka voisi kokoontua kohtuullisin kustannuksin?

Henkimaailman kutsu, jonka toivottavasti talletat sydämeesi, kuuluu seuraavasti: ”Mikäli haluat henkimaailman olevan läsnä, sinun itsesi kuuluu ensin olla paikalla!”

Lämmin kiitos Suomen Spiritualistiselle Seuralle loistavasta seminaarijärjestelystä! Samalla toivotan kaikille onnellista ja valoisaa syksyä! Kunnes tapaamme uudestaan!

Hasta pronto!

